D. I V. COROMINAS PRATS

A LA "CASA DE SOCORRO"

IMPREMTA-EDICIONS ARTÍS & CO.
BALMES, 54 : BARCELONA

A LA «CASA DE SOCORRO»

D. i V. COROMINAS PRATS

A LA “CASA DE SOCORRO”

SAINET

BARCELONA
Impremta-Edicions Artís & Co. - Balmes, 54
1913

La música que per a aquest sainet escrigué el mestre FRANCESC MONTSERRAT AYARBE es troba a l'Arxiu de la *Sociedad de Autores Españoles.*

La lletra corresponent va al final del llibre. Estàn senyalats amb dos asteriscs els paragrafs que deuen suprimir-se quan sigui interpretada l'obra per una companyía lírica,

A

JOAQUIM MONTERO

PENYORA D'AFECTE A L'AMIC
I D'ADMIRACIÓ A L'ARTISTA

ELS AUTORS

PERSONES

CONSERGE, mitja edat, vesteix brusa d'uniforme.
DR. CAMPS, 30 anys, elegant, trajo d'americana.
DR. BRICHS, 30 anys, jaquè negre, una mica tronat.
PERIODISTA, 28 a 30 anys, aixerit.
PAGÈS, jove, i ben pagès.
PINXO, que ho és i ho sembla.
BORRATXO, amb totes les de la llei.
MUNICIPAL, manso.
POLIÇÓN, ferreny.
UN DEL GRUPU, qualsevol.
DÒNA DE LA VACUNA, dòna del poble, prudent.
MME. KRI-KRI, estrella de cafè concert, trajo llampant.
SENYORA CAMPS, jove i distingida.

GRUPU DE GENT. UN GOÇ PETÈ, CLAPAT

Època actual

Amb el següent repartiment, i baix la direcció de don Joaquim Montero, fou estrenada aquesta obra en el teatre Nou, de Barcelona, la vetlla del 28 de Novembre de 1913:

Conserge, senyor Montero; *Dr. Camps,* senyor Pedrola; *Doctor Brichs,* senyor Martínez; *Periodista,* senyor Mir; *Pagès,* senyor Oya; *Borratxo,* senyor Vidal; *Pinxo,* senyor Vidales; *Municipal,* senyor Montó; *Poliçón,* senyor Martí; *Un del grupu,* senyor Villamore; *Dòna de la vacuna,* senyora Xatart; *Mme. Kri-Kri,* senyoreta Montoro; *Senyora Camps,* senyoreta Pelfort.

ACTE ÚNIC

L'escena representa la sala del metge de guardia en una «Casa de socorro» de Barcelona. Una porta al fons, que comunica amb la sala d'espera; altra a l'esquerra, que dóna a un corredor. Taula-ministre a la dreta, amb un sillò i dugues cadires enfront. A banda i banda de la porta del fons, un rengle de cadires i un armari amb ampolles. A les parets cap quadro, un rellotge, un calendari americà i un penjarrobes amb una bata blanca. A un costat, una tauleta coberta amb una tovallola; damunt, un paquet de cotó, unes estisores, alguns frascs i un petit rentamans.

Dreta i esquerra, les de l'actor

ESCENA PRIMERA

Dr. Brichs, qui està llegint assentat darrera la taula, i Conserge, dret, plegant una vena

CONSERGE

Mai diría què estava pensant, ara? A veure si ho endevina! *(El Doctor alça la vista del llibre.)* Quin és el *colmo* per a un *camillero?* És molt difícil!

DR. BRICHS

Home, acabi de plegar la vena, i deixi'm estar! Que no veu que estic estudiant?

CONSERGE

Dispensi, Sr. Brichs. Precisament jo ho feia per a distreure'l!... Perquè és molt ben trobat aquest *colmo*...

DR. BRICHS

Oh!...

CONSERGE

Ja me'n vaig, ja!

(Cançonerament, se'n va per l'esquerra.)

ESCENA II

DR. CAMPS (don Joan) i DR. BRICHS

DR. CAMPS, *entrant*

Què tal, Pep?

DR. BRICHS

Hola, noi!

DR. CAMPS

T'han amolat gaire aquest dematí?

DR. BRICHS

Continuament! Fins ara no he pogut agafar un llibre. Ja't dic jo que és una de les més castigades aquesta Casa de Socorro: sembla que la gent hi trobi gust en venir aquí!

DR. CAMPS

Tant com això, no ho crec!

DR. BRICHS

Ah! La teva senyora ha telefonat preguntant si ja havíes entrat de guardia i que més tard et passaría a buscar!

DR. CAMPS, *contrariat*

Bò!

DR. BRICHS, *rient*

Si la teva senyora et sentís!

DR. CAMPS

No't casis, noi, creu-me!

DR. BRICHS

Tant malament et va?

DR. CAMPS

No és que'm vagi malament; però... què't diré jo... trobo a faltar aquella llibertat, la santa llibertat!

DR. BRICHS

Bé; vols dir que tu... no te'n prens cap?

DR. CAMPS

Mai: sóc un model de marits!

DR. BRICHS

No me'n fiaría massa. Em sembla que si se't presentés una ocasió... una bona ocasió...

DR. CAMPS

Home, tant diràs!...

DR. BRICHS, *rient*

Ah! veus?

DR. CAMPS

I, parlant d'un'altra cosa: que has vist a l'operat?

DR. BRICHS

Sí : no més crida que té gana!

DR. CAMPS

No'n pot tenir: li sembla!

DR. BRICHS

Ell ho assegura!

DR. CAMPS

Què sab ell? Potser encara em voldrà fer creure que un home a qui abans d'ahir li vaig ressecar un troç de budell pot tenir gana? No és més que una autosugestió : això és cerebral!

DR. BRICHS

Vols dir que no és de l'estómac?

DR. CAMPS

Ca, home! És una idea fixa que té... Ja tot ahir va dir lo mateix!

DR. BRICHS

I què va menjar ahir?

DR. CAMPS

Res, si està a dieta!

DR. BRICHS, *rient*

Així no és estrany que tingui gana!

DR. CAMPS

Manies! *(Petita pausa.)*

DR. BRICHS

Encara vui veure còm en surt aquest home!

DR. CAMPS

Jo bé ho espero.

DR. BRICHS

Sí; ...si les operacions que no't donaràn cap nom totes surten bé! Jo en vaig fer una per l'istil a una senyora, un cas molt dificultós...

DR. CAMPS

I va anar bé?

DR. BRICHS

Divinament. L'operació no podía anar millor. La llàstima és que la senyora es morís l'endemà.

DR. CAMPS

No té res que veure. L'operació podía estar molt ben feta, i no obstant...

DR. BRICHS

Ja ho sé; però què hi faràs si el públic judica per l'èxit!

DR. CAMPS

I vas cobrar-la?

DR. BRICHS

Sí; però després de lo molt que havía fet per la malalta, encara van retallar-me el compte. I això que qui pagava era el gendre!

DR. CAMPS

Hi ha gent molt desagraida.

DR. BRICHS

Sí, noi! Va, deixa'm recullir els trastets, que jo me'n vaig!

(Es fica a la butxaca una llibreteta, un termòmetre, etc. S'ha tret la brusa i es posa el berret.)

DR. CAMPS, *agafant el llibre de damunt la taula*

Què estudiaves aquí? *(Llegint):* «La Inquisición por dentro y sus martirios». Però encara hi ha algú que llegeix aquestes coses?

DR. BRICHS

No és meu, eh? Me l'ha deixat el municipal... És tant aborrit estar de guardia! No sé pas còm matar el temps!

DR. CAMPS

Això rai: fes-li una recepta!

DR. BRICHS

Home, no'm vinguis amb xistos, tu també! Massa que n'haig de sofrir!

DR. CAMPS

Això és que el conserge et dèu haver sortit amb algún dels séus.

DR. BRICHS

És inaguantable aquest home! Jo, de la Junta, ja l'hauría tret. Pensa ser un graciós, i tant si ve bé com no, ha de fer el séu xisto... dolent, naturalment... Avui se li ha acudit un *colmo,* ja te'l dirà, ja...

DR. CAMPS

És un infeliç.

DR. BRICHS

Calla, ara ve... Adéu, noi: fins demà.

DR. CAMPS

Ont vas tant depressa?

DR. BRICHS

Una estona a l'Ateneu.

DR. CAMPS

Suposo que allí no hi dèus anar a llegir llibres d'aquests!...

DR. BRICHS, *amb dignitat*

No!... Vaig a afeitar-m'hi!

(Se'n va pel fons. Entra el Conserge.)

ESCENA III

CONSERGE i DR. CAMPS

CONSERGE

Bon dia, don Joan... Passi-ho bé, Sr. Brichs... Vol els diaris?

DR. CAMPS

Sí, porteu. Què hi ha de nou?

CONSERGE

Res: uns quants que s'esperen per a la vacuna.

DR. CAMPS

Molts?

CONSERGE

Els de sempre.

DR. CAMPS

Còm? Els mateixos? Que's fan vacunar per vici?

CONSERGE, *somrient*

Cada dia són nous... Vui dir que poca diferencia, n'hi ha com els demés dies... Ja m'ha entès vostè!

DR. CAMPS

Sí, però en el parlar tingueu propietat!

CONSERGE

Més me l'estimaría al Passeig de Gracia!

DR. CAMPS

Potser se us aniría la *gracia* a *passeig,* i fóra llàstima. No us donaríen pas més alegría les pessetes, vós que sempre en teniu una per dir.

CONSERGE

Llavors la tindría per *dâ.*

DR. CAMPS, *mirant-se el rellotge de la paret*

Va, no perdem temps! Encara m'ho encomanaríeu! Digueu al *camillero* que comenci a fer entrar la gent.

CONSERGE, *tot anant-hi*

A propòsit... Ja sab quin és el *colmo* d'un *camillero?*... A veure si hi atina?

DR. CAMPS

Ja hi tornem? Aneu, aneu! Ja me'l contareu un'altra estona.

(Se'n va el Conserge. El Doctor somriu i es posa la brusa blanca.)

ESCENA IV

DR. CAMPS, DÒNA DE LA VACUNA, després CONSERGE

DÒNA DE LA VACUNA, *entrant timidament*

Bon dia, senyor metge.

DR. CAMPS

Bon dia. Segui.

DÒNA DE LA VACUNA

Gracies.

DR. CAMPS

Vacunació o revacunació?

DÒNA DE LA VACUNA

Com vostè conegui.

DR. CAMPS

No m'entén. Vui dir si ha sigut vacunada de criatura.

DÒNA DE LA VACUNA

Una servidora no se'n recorda, però tinc la senyal al braç. *(El Doctor va preparant lo menester.)* Escolti! Que'm farà gaire mal?

DR. CAMPS

Gens! Ni se n'adonarà.

DÒNA DE LA VACUNA

És que tinc una por!...

DR. CAMPS

Cuiti, dòna, arreboci's la màniga o tregui's el sac.

(Entra el Conserge, mentres la dòna fa esforços per a arreboçar-se la màniga, que li ve un xic estreta; el Conserge, al veure-ho, pren unes estisores de damunt la taula i, acostant-se a la dòna, diu:)

CONSERGE

Deixi'm a mi. Ja veurà que prompte està això!

DÒNA DE LA VACUNA

Fugi d'aquí! Aviat hi són vostès a tallar! Més m'estimo treure'm el cos. *(Ho fa.)*

CONSERGE

Si vol, la vacunaràn a la cama. Veritat, don Joan?

DR. CAMPS

Allà ont vulgui.

DÒNA DE LA VACUNA

I ara! No, no: al braç.

CONSERGE

Faci-li ben amunt, doncs, per si té d'anar escotada.

(La dòna no ho ha sentit. El Doctor somriu.)

DÒNA DE LA VACUNA

Tinc una por!...

DR. CAMPS

Ja'ns ho ha dit! *(Al Conserge.)* Comenci-li a desinfectar la pell.

DÒNA DE LA VACUNA

Ai, mare! Què m'han de fer?

(Se sent remor a la banda de fòra.)

DR. CAMPS

Bò! Què és aquest xibarri?

CONSERGE, *després d'anar a la porta*

Sí, miri: una pel·lícola: «Los efectos del alcohol. 2.ª parte».

ESCENA V

DITS, EL BORRATXO, EL MUNICIPAL
I UN GRUPU DE GENT

DR. CAMPS

Un borratxo.

DÒNA DE LA VACUNA

Quina poca gracia em fan!

(S'alça de la cadira i va a seure en un recó. Entra el borratxo, aguantat pel municipal i ajudat pel Conserge el fan seure. Un grupu de gent es queda al llindar de la porta, i poc a poc anirà entrant.)

BORRATXO

Perquè jo tinc molta honra... molta honra.

CONSERGE

I molt vi! Prou que ho veiem!

DR. CAMPS, *acostant-s'hi*

Què té aquí al front?

(El grupu, que ha anat entrant, volta al borratxo.)

MUNICIPAL

Esto es el cop. Ha relliscat delante de câ'l cansalader... y se ha caído...

UN DEL GRUPU

Que no, que'l *cera* li ha donat una empenta!

DR. CAMPS, *adonant-se del grupu*

Què hi fan vostès aquí?

CONSERGE, *amb geste torero*

« A ver : fuera gente! »

UN DEL GRUPU

Adéu, *Gallo!* Que'l voleu matar sol?

(El Conserge els treu. El Doctor, amb un frasc que ha tret d'un armari, l'acosta al nas del borratxo.)

DR. CAMPS

Ensumeu fort. *(Ho fa.)* Un'altra vegada. Còm us dieu?

BORRATXO, *costant-li*

Pe... pe... Pere. *(Singlot.)*

DR. CAMPS

Còm més?

(Dóna el frasc al Conserge, qui tot sovint l'acosta al nas del borratxo.)

BORRATXO

Mo... Mona. *(Singlot.)*

DR. CAMPS

Mona?

MUNICIPAL

Ésta la tiene quasi todos los días.

CONSERGE

Així és una *mona-mania*.

DR. CAMPS

L'apellido us pregunto... No l'estat.

BORRATXO

Mona... *(Singlot.)*

CONSERGE

Ben clar ho diu!

BORRATXO

Mona-gal!

DR. CAMPS

Ah! Monegal!

CONSERGE, *tornant-li a posar l'ampolla sota el nas*

Apa, ensumeu fort.

(El borratxo rebutja l'ampolla, i alçant-se.)

BORRATXO

Tinc molta honra, jo!

DR. CAMPS

No'n treurem res! Porteu-lo al quarto de «beodos».

(El Conserge i el Municipal l'agafen per les aixelles i el duen cap a la porta del corredor de l'esquerra.)

CONSERGE, *persuasiu*

Apa, que dormireu una miqueta. «Efectos del alcohol. Fin de la 2.ª parte.» *(Se'n van.)*

(El metge, no recordant-se de la dòna de la vacuna, s'assenta darrera la taula i es posa a llegir el diari. Pausa. La dòna de la vacuna s'alça i tímidament s'hi acosta.)

DÒNA DE LA VACUNA

Si volgués fer el favor... perquè una servidora té un xic tard.

DR. CAMPS

Ai, sí. No me'n recordava de vostè. Aquest borratxo me n'havía distret.

DÒNA DE LA VACUNA

Quin home! Feia fàstic!

DR. CAMPS

I llàstima... Segui, segui. Tot seguit estarem llestos.

(*La dòna està enguniosa i còmicament espantada. Torna el Conserge amb el Municipal, que se'n va pel fons.*)

CONSERGE

Ja ronca!

DR. CAMPS

A veure; porti'm la linfa.

(*El Conserge va a l'armari i treu un tubo. Torna a sentir-se burgit i grans ais! a la banda de fòra. El Doctor, sorprès, corre cap a la porta, tot dient:*) Què haurà passat?

DÒNA DE LA VACUNA

Reina santíssima! Quins xiscles més esgarrifosos!

CONSERGE

El tramvía, que dèu haver fet alguna altra desgracia!

ESCENA VI

DITS, UN PAGÈS I EL MUNICIPAL

MUNICIPAL, *entrant*

Dice que un gosito le ha mocegat la pierna.

CONSERGE

I per això us queixeu d'aquesta manera? Ja's coneix que sóu de fòra!

PAGÈS

Tafoi! Com se queixen a Barcelona?

CONSERGE

Sense fer tants crits! Qualsevol diría que us porten a matar! Penseu que aquí no és cap escorxador, sinó una Casa de Socorro.

PAGÈS

Sí que estic ben posat!... I què'm faràn, ara?

DR. CAMPS

Curar-vos; em sembla que per això heu vingut.

PAGÈS

Poc he vingut jo... M'han portat.

DR. CAMPS

Bé, deixem-nos de paraules i anem al gra.

PAGÈS

No és pas un gra lo que tinc, sinó una mocegada.

DR. CAMPS

I còm ha anat això?

PAGÈS

** Res, que passava jo distret, per aquí més avall, quan un esquitx de goç que hi havía allí a l'acera em salta a sobre i em fa nyoc! (*Agafant-se el genoll.*) «És rabiós, és rabiós», ha dit un home sortint d'una entrada; s'ha format desseguida una rodona de gent.** A mi m'ha agafat tal segament de cames que no podía donar un pas, tant, que he perdut l'esma... i un cistell que portava... i no sé còm m'han dut aquí.

DR. CAMPS

Al genoll us ha mocegat? Veiam, treieu-vos les calces.

PAGÈS

Ai, mare! Què'm faràn?

DR. CAMPS

Sóu ben poruc. Apa, enllestiu!

DÒNA DE LA VACUNA, *al metge, tota prudenta*

I si jo'm retirés?

DR. CAMPS

Com vostè vulgui. Si vol passar al corredor?... Estem desseguida, suposo.

DÒNA DE LA VACUNA

Em sab greu, perquè una servidora té un xic tard, sab?

DR. CAMPS

Vagi, vagi! (*Al Pagès.*) Voleu que us ajudin?

PAGÈS

Potser no caldrà. (*S'arreboça un camall del pantalón i calçotets.*) Miri. (*Ensenya el genoll.*)

DR. CAMPS

No veig res. Aquí us ha mocegat el goç?

CONSERGE

Potser és l'altre genoll?

DR. CAMPS

Si no us ha arribat a l'epidermis!

PAGÈS

Perquè el goç era petit. Sort d'això. Ves, pobre de mi, si m'hi arriba!

DR. CAMPS

Que ja sabeu què és l'epidermis?

PAGÈS, *entre maliciós i vergonyós*

Prou m'ho penso!

DR. CAMPS, *separant-se d'ell*

Beneit! Ja us en podeu anar, ja, que no teniu res.

PAGÈS

Li sembla, doncs, que no corro perill d'encomanar-me cap mal?

DR. CAMPS

Us en podeu anar tranquil a Gratallops.

PAGÈS

Poc ne sô jo, de Gratallops! Sô de la Conca!

DR. CAMPS

És lo mateix.

PAGÈS

No, senyor, no! No n'hi ha pas poca de diferencia!

DR. CAMPS

L'*especie*, no diré...; però lo que és el *género*...

MUNICIPAL, *entrant*

Aquí fuera está un ataconador que porta el gosito que ha mocegat a este hombre. Dice que es el porter de la casa donde el gos habita... i que piensa que está rabioso.

DR. CAMPS

I què vol que'n fem nosaltres? Que'l camillero el tanqui a qualsevol banda, interinament. Després telefoni al Laboratori per a que'l vinguin a buscar.

MUNICIPAL

Está muy bien. (*Se'n va.*)

DR. CAMPS, *al Pagès*

Potser sí que's tracta d'un goç rabiós. Quin aspecte tenía quan us ha mocegat?

PAGÈS, *espantat*

Molt mal aspecte.

DR. CAMPS

Que duia la cua baixa?

PAGÈS

No senyor.

CONSERGE

Ah, si la duia alta, rai!

PAGÈS

Tampoc: la du tallada.

(*Tots riuen.*)

DR. CAMPS

No tingueu por, que no serà res. Adeusiau.

PAGÈS

Passi-ho bé, amb la companyía.

ESCENA VII

DR. CAMPS i DÒNA DE LA VACUNA

DÒNA DE LA VACUNA, *tímidament, des de la porta*

Puc passar?

DR. CAMPS

Endavant, endavant.

DÒNA DE LA VACUNA

Si no fos molestar-lo, perquè una servidora té tard...

DR. CAMPS

Sí, ja ho sé. Ara estic per vostè. A veure si per fi podré vacunar-la.

(*La dòna s'assenta en una cadira. Mentrestant,*

el Doctor agafa un xic de cotó i la llanceta, que la suca en la linfa i se'n va al costat de la dòna per a vacunar-la. Així que va per a fer-ho, entra el Poliçón. El Doctor dóna el cotó i la llanceta al Conserge, qui ho posa sobre la cadira del costat de la dòna.)

No sé si li he pres el nom?

DÒNA DE LA VACUNA

No senyor. Em dic...

(*Entra el Poliçón.*)

ESCENA VIII

DITS, UN POLIÇÓN, PINXO i PERIODISTA

POLIÇÓN

Con permiso, doctor. Aquí le traigo esta buena pieza a quien ha herido una prójima...

PERIODISTA

...I bon'hora.

(*Es queda en un cantó, escrivint en el séu carnet.*)

PINXO

Res, una caricia.

DÒNA DE LA VACUNA

Quina cara!

(*Se'n va a sentar-se al fons i en el transcurs de l'escena vinenta mig s'adorm.*)

DR. CAMPS

A veure. Segui. (*L'examina. Al Conserge:*) Una vena i aigua timolada. No hi ha fractura.

PINXO

Ca! Tinc el cap molt dur jo.

DR. CAMPS

Que sigui per molts anys. Us faig mal?

PINXO

Gens: una mica de pecigolles.

DR. CAMPS

Veig que sóu valent. (*Li envena el cap.*)

POLIÇÓN, *al Pinxo*

De oficio... Verdad?

PINXO

Sánchez, Sánchez... No'm comprometeu!

CONSERGE

Que potser sóu pare de familia?

PINXO

Jo? No pas per ara.

CONSERGE

Potser sóu *cèlibe?*

PINXO

Poc a poc amb les paraules. (*El Conserge, prudentment, passa a l'altre costat del guardia.*) Demano una explicació.

DR. CAMPS, *al Conserge*

I deixeu-lo estar!... Digueu, còm ha anat el fet?

PINXO

De la manera més tonta. M'estava jo, aquí, a la «Tranquilidad», tranquilament, quan veig passar la Gravada. Jo que la crido i li dic, sense faltar-li: «Sèu, xabeia, que pendràs un xato.» Ella m'ha respost amb una mala paraula i un accionat molt lleig. Jo aleshores m'he alçat per a corretgir-li aquest vici séu, ens havem anat de la mui, i, com és viva de gènit, amb la clau que duia a la mà m'ha fet aquest xic de pupa... Si no arriben a caure aquelles dugues taules, ni se n'hauría enterat ningú. Res; *Cosas del querer*... Un altre dia farem les paus.

DR. CAMPS, *anant a la taula, i obrint el llibre*

I ara el *parte*... El vostre nom?

PINXO

Quico Sureda.

DR. CAMPS

Natural...?

PINXO

De bon natural... si no m'inquieten, eh!

DR. CAMPS

Vui dir d'ont sóu fill.

PINXO

Penso que de la França Xica.

DR. CAMPS

Professió?

PINXO

Pianista.

DR. CAMPS

De maneta?

PINXO

De La Pampa, cafè de camareres.

DR. CAMPS, *escrivint*

Organillero... Domicili?

PINXO, *gratant-se el cap*

Això ja és més dificultós!

DR. CAMPS, *escrivint*

... *sin domicilio*. El número no cal! *Herida contusa.* *(Continúa escrivint.)*

PERIODISTA

Té algún *alias,* vostè?

PINXO, *orgullós*

En tinc *varios*. Uns me diuen el «Riçat» — com que hi tinc els cabells! — altres en «Ricets», altres...

PERIODISTA

Prou! *(Escrivint:) Riçat y sus derivados.*

PINXO

Vostè és periodista, veritat? Vaja, demà tornaràn a parlar de mi els diaris.

PERIODISTA

Que n'han parlat alguna vegada?

PINXO

Ja ho crec: miri, avui mateix, per a no anar més lluny.

PERIODISTA, *agafant un diari de damunt de la taula*

Sí? Aont?

PINXO, *indicant-li amb el dit*

Aquí: als «Sucesos». Llegeixi: «Ayer un desvergonzado...» *(Modest.)* Soc jo!

DR. CAMPS

Ja us en podeu anar!

PINXO

Estimando... i moltes gracies!

(Va per anar-se'n. El Poliçón el detura.)

POLIÇÓN

¡Despacito, amigo!

PINXO, *fent el pagès*

Ja puc anar sol, ja!

POLIÇÓN

¡Esto se lo contarás al Delegado!

DR. CAMPS

Fins a un'altre! *(Al Poliçón.)* Aquí té el *parte.* *(El Poliçón, que du el casco a la mà, li ensenya el número. El Doctor, escrivint en el llibre.)* Vuitcents trenta vuit.

POLIÇÓN

Quede usted con Dios.

PINXO, *al Poliçón*

Sànchez! Veig que us han près el número! Vuit-cents trenta vuit? Encara tindré sort; és un cap-i-cua! *(Se'n van.)*

ESCENA IX

DR. CAMPS i PERIODISTA

PERIODISTA

I pensar que tipus com aquest que se'n ha anat eren algún dia una força electoral! Vaja, diguin lo que vulguin, els temps milloren!

DR. CAMPS

Creu vostè?

PERIODISTA

I vostè no?

DR. CAMPS

En una Casa de Socorro és difícil ésser optimista.

PERIODISTA

I tenen molta feina, en aquesta?

DR. CAMPS

Déu n'hi dó! No'ns podem queixar!

PERIODISTA

Sí, en un barri ont hi ha tantes fàbriques!

DR. CAMPS

I tantes tavernes!

PERIODISTA

Miseria, veliaquí. Perquè, en el fons, no hi ha més que gana, res més que gana!

CONSERGE, *entrant*

Dispensin. L'operat està cridant que té gana...

PERIODISTA, *interrompent*

Ho veu?

CONSERGE

... i diu que si no li donen menjar es treurà el vendatge. (*Se'n entorna.*)

DR. CAMPS, *alçant-se ràpid*

Còm s'entén! Ja hi vaig! (*Al Periodista.*) Ja'm dispensarà...

PERIODISTA

Vol callar! Jo, amb el séu permís, em quedaré un moment per a acabar l'informació.

DR. CAMPS

Aquí és a casa seva... (*Donant-li una targeta.*) I aquí també.

PERIODISTA, *llegint*

Doctor Joan Camps. Ronda... Ja'l coneixía de nom.

(*S'assenta allà ont seia el Doctor, i es disposa a escriure.*)

DR. CAMPS

Li estimaré, doncs, que no l'oblidi al fer la gasetilla. (*Se'n va.*)

**ESCENA X

CONSERGE, MME. KRI-KRI[1]
i PERIODISTA (que està escrivint)

CONSERGE, *entrant amb Mme. Kri-kri*

Ja li he dit que no podem entregar-li el gocet sense ordre de don Joan. Esperi's aquí un moment, que tot seguit vindrà.

MME. KRI-KRI, *enfadada*

L'esperaré doncs, si no hi ha més remei! (*S'assenta.*) Però trobo que això és un *colmo*.

CONSERGE

Sí? Digui-me'l! Si me'l diu, jo ni diré un: el del *camillero*. (*La Madame ni se l'escolta. El Periodista segueix escrivint, sense adonar-se dels qui han entrat. El Conserge, tot anant-se'n, mirant-se a la Madame:*) Qui li diré que és?

MME. KRI-KRI

Mme. Kri-kri.**
(*El Periodista, que ha acabat d'escriure, ficant-se les quartilles a la butxaca, adonant-se de la Madame, diu:*)

[1]) Que parla amb marcat accent francès.

PERIODISTA

Tinc el gust de saludar-la, Mme. Kri-kri, *des Folies Bergère* de París.

MME. KRI-KRI

Ah, és vostè, Ribes? Poc el feia per aquí.

PERIODISTA

Nosaltres, els periodistes, anem a tot arreu; vui dir que l'ofici s'ho porta. Tant aviat som a l'Ajuntament per a interviewar un regidor, com som a la presó...,

MME. KRI-KRI, *interrompent*

Per a interviewar-ne un altre?

PERIODISTA

Què diu ara, Madame? No'ns desacrediti el Municipi!

MME. KRI-KRI, *rient*

Jamais!... Precisament jo'n conec un de regidor, que...

PERIODISTA

L'apellido, l'apellido.

MME. KRI-KRI

No'l diré pas: secret professional.

PERIODISTA

El nom, doncs! Es diu... (*pensant:*) Pere? Pau? No, que de *Pau* no n'hi ha cap! Joan? Antòn?

MME. KRI-KRI

Oh! Calli, que aquest nom em porta el record d'un'altra persona que jo he volgut molt. Oh, *Antoine!*

PERIODISTA

Potser és deia *Antoine,* el séu primer amor?

MME. KRI-KRI

No ho sé. A catorze anys vaig tenir el tifus i vaig perdre la memoria!

PERIODISTA

Ja veig que no sabré el nom del regidor. És de la Dreta? És de l'Esquerra? És...

MME. KRI-KRI, *interrompent*

És... inútil que m'ho pregunti.

PERIODISTA

Tant que m'hauría agradat saber-lo per a fer gresca amb els companys! Però vostè és impenetrable!

MME. KRI-KRI

No tant, no tant!

PERIODISTA

Bah! Deixem-ho córrer... Sab que m'estranya que, amb el poc temps que és a Barcelona, parli tant bé la nostra llengua?

MME. KRI-KRI

L'he practicada *beaucoup*. Ademés, ja la sabía un xic : jo sóc de Perpinyà.

PERIODISTA

Em creia que era de París.

MME. KRI-KRI

Totes les artistes som de París... al cartell.

PERIODISTA

Oh! París! París!... Aquell *Quartier Latin!*

MME. KRI-KRI

I aquell *Montmartre!*

PERIODISTA

I el *Luxembourg,* ont me'l deixa?

MME. KRI-KRI

I ont em deixa el *Bois?*

PERIODISTA

A mi que no'm toquin el *Boul'Mich!*

MME. KRI-KRI

A mi que no'm treguin del *Moulin Rouge!*

PERIODISTA

Jo n'he fet tres anys la correspondencia per al meu diari.

MME. KRI-KRI

Fa molt temps que és arribat?

PERIODISTA

D'ont?

MME. KRI-KRI

De París.

PERIODISTA

No hi he estat mai: feia la correspondencia des de la Redacció.

MME. KRI-KRI

De manera que enganyava al públic?

PERIODISTA

No. Si ja ningú hi creu. (*Entra el Dr. Camps.*) Miri, aquí tenim al doctor.

ESCENA XI

DITS i DR. CAMPS; després la DÒNA DE LA VACUNA

PERIODISTA

L'estava esperant per a despedir-me de vostè, doctor, i donar-li les gracies per les seves atencions. Permeti'm, abans d'anar-me'n, que li presenti a Mme. Kri-kri, l'aplaudida *chanteuse,* que li vol demanar alguna cosa... que no m'ha dit.

DR. CAMPS

Procuraré servir-la.

PERIODISTA, *encaixant*

A reveure, Madame. Passi-ho bé, doctor.

DR. CAMPS

Tant gust. (*A la Madame.*) Faci l'obsequi de sentar-se.

MME. KRI-KRI

Merci. (*Ho fa.*)

DÒNA DE LA VACUNA, *despertant-se, acostant-s'hi timidament*

Dispensi, senyor metge, però com que tinc un xic tard...

DR. CAMPS

Tot seguit estic per vostè.

MME. KRI-KRI

Venía, doctor, per a parlar-li d'un assumpte particular...

DR. CAMPS, *a la Dòna de la vacuna*

Passi un moment aquí fòra, si és servida!... (*Acostant-s'hi.*) Ja ho ha sentit: és assumpte particular. (*Empenyent-la suaument.*)

(*Desseguida que és fòra, tanca la porta. La Madame somriu.*)

ESCENA XII

DR. CÁMPS i MME. KRI-KRI

DR. CAMPS

Tanco, perquè...

MME. KRI-KRI

Tant se val! En un despatx de metge no té res de particular. Del reste, ja hi estic acostumada. Arreu ont vaig, tanquen tot seguit la porta.

DR. CAMPS

A què dec agrair... la seva visita?

MME. KRI-KRI

He vingut al saber que havíen agafat al meu *chéri* i que l'havíen portat *ici.*

DR. CAMPS, *amb petit geste de repugnancia*

Aquell és el séu *chéri?* Aquell del pèl arriçat?

MME. KRI-KRI

Le même.

DR. CAMPS

I vostè s'interessa per ell?

MME. KRI-KRI

Sí, senyor.

DR. CAMPS

Sembla mentida : en fi : qüestió de gustos.

MME. KRI-KRI

Jo me l'estimo molt.

DR. CAMPS

No; ja veig que no se n'amaga.

MME. KRI-KRI

És tant carinyós! Ai, si vostè sabía com...

DR. CAMPS, *interrompent*

Suposo que no ha vingut per a contar-me les seves gracies?

MME. KRI-KRI

Jo espero, doctor, que no s'oposarà a que me l'entreguin.

DR. CAMPS

Jo?... Això és cosa del jutge!... Què vol que hi faci, jo?

MME. KRI-KRI

El conserge m'ha dit que ho havía de demanar a vostè, que l'havíen tancat per ordre seva.

DR. CAMPS, *desorientat*

Per ordre meva?... Entenem-nos: de qui parla vostè?

MME. KRI-KRI

Del meu *chéri*, del meu *petit chien*, del meu gocet.

DR. CAMPS

Ah! D'aquell goç rabiós! Jo'm creia... Dispensi!

MME. KRI-KRI

No és pas rabiós!

DR. CAMPS

De poc que no mocega a un pagès.

MME. KRI-KRI

El dèu haver inquietat.

DR. CAMPS

De moment, he dit que'l tanquessin... Pensava enviar-lo al Laboratori.

MME. KRI-KRI

El meu *chéri* no és pas rabiós. Això són calumnies del porter, que li vol mal, a ell i a *moi,* cregui'm. Ell és qui l'ha dut aquí. Més jo'm queixaré al *proprietaire* de la casa, que és un senyor molt fi i amable... i que *toujours* li fa festes.

DR. CAMPS

És natural.

MME. KRI-KRI

Li agraden a vostè els goços?

DR. CAMPS

No gaire. Dic que és natural, perquè sempre es comença per fer una festa al goç... quan la mestressa és guapa.

MME. KRI-KRI

Vostè és molt gentil, doctor... Però si la festa

de que parla porta segona intenció... (*Coqueta.*) devegades, si no mocega el goç, mocega la mestressa.

DR. CAMPS

Això sí que no dèu dir-ho per vostè.

MME. KRI-KRI

Li sembla que no tinc dents per a fer-ho?

DR. CAMPS

Dents, prou : lo que no dèu tenir són ganes.

MME. KRI-KRI

Depèn de la persona. Si aquesta és simpàtica...

DR. CAMPS

I rica?

MME. KRI-KRI

Oh! Tots els metges són positivistes. Que no hi creu vostè en l'amor? Segur que és escèptic!

DR. CAMPS

Assèptic!

MME. KRI-KRI, *rient*

Això és una qualitat per a un doctor.

DR. CAMPS

Que li dèu ser indiferent... ja que no necessita al metge.

MME. KRI-KRI

Prou que'l necessitaría, no cregui. *Je suis malade!*

DR. CAMPS

Sí?

MME. KRI-KRI

Pateixo del cor.

DR. CAMPS

No ho crec.

MME. KRI-KRI

No ho vol creure?... Ausculti'm.

DR. CAMPS

Amb molt gust. (*Ho fa. Petita pausa.*)

MME. KRI-KRI

No sent alguna cosa?

DR. CAMPS

Prou! **

MME. KRI-KRI

Veritat? Digui'm què tinc!

DR. CAMPS

Amb un examen tant superficial no m'atreveixo a fer diagnòstic; si és que vol medicar-se, l'examinaré amb més deteniment a casa seva. El cas val la pena. Precisament són la meva especialitat aquesta classe de malaltes... dic, de malaltíes.

MME. KRI-KRI

Ah! Jo sóc certa que hi dec tenir alguna cosa, al cor! He sofert tant! Ah! Si li contés... Perquè, aquí ont me veu, jo vinc de molt bona familia.

DR. CAMPS

Prou que's coneix.

MME. KRI-KRI

Perquè vostè és un home intel·ligent... I creu, doncs, que això sia *grave?*

DR. CAMPS

Podría tornar-s'hi. Aquests mals corren llegua per hora.

MME. KRI-KRI

Doncs, quan vulgui.

DR. CAMPS

Aquest mateix matí o a la tarde.

MME. KRI-KRI

No, a la tarde no..., al *soir* tampoc.

DR. CAMPS

Doncs vindré al sortir d'aquí. (*Treient-se un carnet i escrivint:*) Aribau, número...

MME. KRI-KRI

Còm ho sab que visc al carrer d'Aribau?

DR. CAMPS

L'ull clínic.

MME. KRI-KRI

8, segón, segona.

(*Es treu una targeta del manguito i li dóna.*)

DR. CAMPS

Permeti'm un moment. (*La torna a auscultar.*) És per a anar-me informant. (*La percuteix.*)

MME. KRI-KRI

Em poso completament a les seves mans.

ESCENA XIII

DITS i CONSERGE

CONSERGE, *entrant, des de la porta*

D. Joan. (*Veient lo que fa.*) Res. Faci, faci.
(*Va per tornar-se'n.*)

DR. CAMPS

Entreu. *(El Conserge entra. A la Madame.)* Sí, sí: me'n vaig fent perfecte càrrec! *(Al Conserge.)* Què hi ha?

CONSERGE

Res. No recordant-nos del borratxo, havíem tancat el goç al mateix quarto. De primer hi havía molta quietut... La tempestat ha vingut després, s'han barallat i...

MME. KRI-KRI

Mon pauvre chéri!

DR. CAMPS

I què ha fet?

CONSERGE

He tret el goç...
(Com si agafés, ple de repugnancia, el goç i el llencés.)

MME. KRI-KRI

Mon pauvre chéri! Ont és, ara?

CONSERGE

Allí al pati que s'aixuga.

MME. KRI-KRI

Que s'aixuga, diu?

CONSERGE

Ja veurà, en aquella tempestat no tot eren trons...

DR. CAMPS

Sí que dèu haver quedat galdós...

CONSERGE

Figuri's, amb la mala mar que hi havía al quarto.

DR. CAMPS

Doncs, abans d'entregar-lo a la senyora, que'l ve a reclamar, és precís que's renti i es desinfecti.

MME. KRI-KRI

Mon pauvre chéri! Un goç de raça!

CONSERGE

De raça? Un goç paté!

MME. KRI-KRI

L'any passat se'm va morir el germà d'aquest.

CONSERGE

El *Pathé frère!*

(*El Doctor s'indigna al sentir el xisto.*)

MME. KRI-KRI, *amb enuig*

Què graciós!

DR. CAMPS, *irat*

És una calamitat! En quant al séu *chéri,* no tingui cap cuidado : li quedarà com nou. *(Al Conserge, donant-li una ampolla, que treu precipitadament de l'armari.)* Teniu, tireu un raig d'això a l'aigua al rentar-lo.

MME. KRI-KRI, *al Conserge*

No li facin mal : tractin-lo amb carinyo.

(*Se'n va el Conserge.*)

DR. CAMPS, *a Mme. Kri-kri*

Per a que no passi ansia, si vol presenciar la *toilette* de la bestiola, pot fer-ho. El pati és al final d'aquest corredor.

MME. KRI-KRI

Hi aniré, doncs.

DR. CAMPS

Jo mentrestant vacunaré an aquella dòna, que té pressa.

(*Se'n va la Madame, deixant damunt la taula el séu manguito.*)

ESCENA XIV

DR. CAMPS i la SEVA SENYORA

DR. CAMPS, *que sent trucar a la porta amb els dits*

Endavant! Hola! Ets tu?

SRA. CAMPS

Que no t'ho havíen dit que't vindría a buscar?

DR. CAMPS

Sí, tens raó! En Brichs m'ha dit que havíes telefonat.

SRA. CAMPS

A tota aquella gent has de visitar, encara?

DR. CAMPS

Sí. Ja veus si en tinc de feina...

SRA. CAMPS

Ja els visitarà el que faci la guardia després de tu. No acabes ara? Falta un minut per les onze i mitja.

DR. CAMPS

Sí, però...

SRA. CAMPS

Tindríes d'acompanyar-me a una de les misses per la pobre tia... encara serem a temps per l'última.

DR. CAMPS

No puc; precisament al sortir tinc d'anar a fer una visita...

SRA. CAMPS

Aont?

DR. CAMPS

Al carrer d'Aribau. Una pobre malalta del cor...; un cas molt interessant.

SRA. CAMPS

Ja hi aniràs a la tarde! Què és aquesta olor que fas?

DR. CAMPS

D'algún medicament: jo no la sento!

SRA. CAMPS

No, és de perfumería. (*Adonant-se del manguito.*) I aquest manguito?

DR. CAMPS

Just... sí... ja t'explicaré, sabs?

SRA. CAMPS, *olorant el manguito*

I és la mateixa! (*Treu de dintre una cartereta, l'obra i en retira una targeta; llegeix:*) Jeanne Kri-kri, Aribau, 8. Ai, jo'm trobo malament! (*Va per a desmaiar-se, però es repensa, i diu, feta una furia.*) Ont és aquesta donota? Ont la tens?

DR. CAMPS

Calma't, dòna: un cop t'hagi explicat...

SRA. CAMPS, *ràpidament, fins al final de l'escena*

És inútil!

DR. CAMPS

Aquesta senyora...

SRA. CAMPS

Senyora...?

DR. CAMPS

Aquesta Madame, doncs, té un...

SRA. CAMPS

Un...? Potser són varios...! I què més?

DR. CAMPS

Té un goç, que...

SRA. CAMPS

Quin fàstic!!

DR. CAMPS

Que ha mocegat a...

SRA. CAMPS

Fort!

DR. CAMPS

Si no'm deixes explicar...

SRA. CAMPS

És inútil : ja t'ho he dit. Té, ja la tens aquí!

ESCENA XV

DITS, MME. KRI-KRI, amb el goç, i CONSERGE

MME. KRI-KRI, *entrant amb el goç a braç*

Això és un abús! Això és intolerable! Mon pobre chéri, que era blanc com una gardenia, mirin com és esdevingut! (*Fa festes al goç.*) *Le petit chéri a sa me-mère.*
(*Agafa el sac de la Dòna de la Vacuna i aixuga el goç.*)

DR. CAMPS, *al Conserge, portant-lo a part*

Però, què haveu fet!

CONSERGE

Lo que vostè m'ha dit. He tirat a l'aigua un raig d'això que m'ha donat. (*Li torna el frasc.*)

DR. CAMPS, *llegint l'etiqueta*

Nitrat de plata! Malviatge! Naturalment que s'ha tornat negre! Res, que he agafat un frasc per altre. Com ho arreglo? (*A Mme. Kri-kri.*) No és res això!

MME. KRI-KRI

Com s'entén, no és res?

DR. CAMPS

Miri, desinfectat amb aquest líquid, no hi ha por de que se li torni rabiós; és una cosa admirable. És l'últim descobriment de l'Institut Pasteur.

CONSERGE

Nosaltres en diem una *pasteur*ada.

MME. KRI-KRI

Sí, eh? I a mi què'm conta! Això és un incalificable abús de confiança! Devía advertir-me. Ves ara com se'n va aquest color del goç?

CONSERGE

Vol dir aquest color del goç com fuig?

MME. KRI-KRI

C'est çà. Com se treu?

CONSERGE

Jo'l duría a casa d'un *quitamanchas,* o potser, fregat amb pasta *Amor.*

MME. KRI-KRI

Amb pasta?... Ja me l'ha prou empastifat vostè! I lo que temo és que se'm mori; mirin què trist està!

CONSERGE

És la novetat. Ara, com se veu vestit de dol, li fa sorpresa... Però ja s'hi anirà fent i estarà alegre. A les persones els passa lo mateix.

(*La senyora del Doctor esclata en una rialla.*)

MME. KRI-KRI

Se'n pot ben riure la Madame!

SRA. CAMPS

Oh, sí : per això m'he quedat!

MME. KRI-KRI

Què diu?

SRA. CAMPS

He entrat un moment per a donar un recado al meu marit, i em diu : «Queda't, si vols riure una estona, que veuràs una francesa enfurismada.» (*Al séu marit, fent-li una magarrufa. Aquest està*

una mica astorat.) Ets un plaga! Dispensi, madame, això és una broma..., una *farsa* que li ha fet el meu marit!

MME. KRI-KRI

Passa de *farsa!* Ah, però vostè és casat?

SRA. CAMPS

Li havía dit que era solter? Un'altra farsa! Tenim set criatures!

MME. KRI-KRI

Horror! Jo... Vostè m'ha fet pintar el goç i a mi m'ha pintat la cigonya! Me'n vaig. No'n vui veure ni la pinta, de vostè. Jo reclamaré al consulat! *(Pren el manguito i se'n va furiosa amb el goç. El Conserge surt darrera d'ella.)*

SRA. CAMPS, *irònica, al séu marit*

Espero que no tindràs queixa de mi. Si creies que la teva dòna t'anava a posar en ridícol amb una escena de gelosía i el séu corresponent atac de nervis, t'has equivocat.

DR. CAMPS

Jo't diré...

SRA. CAMPS

No'm diguis res. Si la vols anar a desenfadar, ja ho sabs: Aribau, 8. Si de cas, deixa la cartera, serà més prudent! És a dir, no: que per a desenfadar-la et faría falta.

DR. CAMPS

Perdona'm i no'n parlem més! Com ja dèus haver endevinat, era la primera vegada que la veia... i... Però m'has donat una lliçó que't juro no oblidaré mai!

SRA. CAMPS, *somrient*

Un papà de set criatures!

DR. CAMPS

No'ns en falten més que sis... Però... qui sab!

(Es treu la brusa i es posa l'americana i el barret.)

SRA. CAMPS, *còmicament alarmada*

Eh! Ni en broma!... Que acabes la guardia, que veig que't treus la brusa?

DR. CAMPS

Sí, i t'acompanyo allà ont vulguis.

SRA. CAMPS, *irònica*

No ho facis com una *reparació,* ara.

DR. CAMPS, *galant*

És una satisfacció!

SRA. CAMPS

Diga-li hache!

DR. CAMPS

No és una satisfacció que't dono, sinó una satisfacció que'm dono jo a l'anar amb tu.

SRA. CAMPS, *somrient*

Sí, ja hi pots tirar xarop; sempre tens una paraula dolça, tu; però lo que anaves a fer és molt recent, i en sento encara l'amargantor.

DR. CAMPS

Jo sé un medi de neutralitzar-la!

SRA. CAMPS

Sí? Quin?

DR. CAMPS

Amb una abraçada! (*L'abraça.*)

SRA. CAMPS

Lo que és saber de química!

CONSERGE, *entrant*

Don Joan. (*Al veure-ho.*) Res, faci, faci!

DR. CAMPS

Escolteu! (*Mirant el rellotge.*) Són dos quarts de dotze. Jo me'n vaig.

CONSERGE

I si l'operat es despacientava demanant menjar?

DR. CAMPS

A la tarde pot donar-li una taça de caldo, petita, perquè no'l reprengui.

CONSERGE

No tingui por: és de *cubito*.

DR. CAMPS

Adeusiau.

CONSERGE

Passi-ho bé, don Joan. Passi-ho bé, senyora.

(*Se'n van el Doctor i la seva senyora.*)

ESCENA ÚLTIMA

CONSERGE i DÒNA DE LA VACUNA

(*El Conserge recull els diaris i arregla la taula. Entra la Dòna de la Vacuna.*)

DÒNA DE LA VACUNA

Veig que el senyor metge se n'ha anat sense recordar-se de mi. Em sab greu, tant que m'he esperat!... Ba, tornaré un altre dia! (*Prenent el séu sac, que està en una cadira, i posant-se'l.*) Sembla que sigui mullat aquest sac! (*Estornuda.*)

CONSERGE

L'habitació és un xic humida. Però no se'n vagi, si vol que la vacunin. Tot seguit serà aquí el Dr. Ponset. Segui.

(*Distretament li ofereix la cadira ont hi ha la llanceta i el cotó, que porta a primer terme.*)

DÒNA DE LA VACUNA

Vol dir? L'esperaré, doncs. (*S'asseu a la cadira indicada.*) Ai, ai!

(*S'aixeca cridant. Hi corre el Conserge, adivinant lo que ha passat. Li treu la llanceta d'allà ont la tenia clavada.*)

CONSERGE

No cal que l'esperi! Ja està vacunada!

TELÓ

LLETRA DE LA MÚSICA

ESCENA VI

PAGÈS

I

Passava jo, havent esmorzat,
tot satisfet i malmandat,
    quan al sê enfront
    — vatúa el món! —
    d'una revendería,
    d'allí al costat
    surt disparat
un diastre de goç.
    —Es rabiós!—
diu la gent que allí hi havía,
    i ell que *nyac!*
    com un foll
se m'agafa al genoll!

CHOR i PAGÈS, *a duo*

Es rabiós!, diu la gent que allí hi havía,
i ell que *nyac!*, com un foll,
se li agafa al genoll!
    Oi, oi, oi, oi!

II

Els séus ullals m'ha ben clavat
el maleït!, l'esperitat.
Jo no sé aon
—vatúa el món!—
s'ha amagat quan fugía.
S'il *gués* arreplegat
l'hauría estocinat.
Malviatge el goç!
—Es rabiós!, etc.

ESCENA X

CONSERGE, *que s'haurà quedat en escena a l'anàr-se'n el Doctor Camps, al Periodista, que està escribint i pendrà nota de lo que canta*

Sab lo que hi podría posar en el séu diari?... Que...

I

Tenim aquí a Barcelona
molts modos per pendre mal,
automòbils i tramvíes
són la causa principal.
Mil perills hi ha per la Rambla,
travessar-la es sê atrevit...,
mes per 'quell que s'hi passeja
n'hi ha molts més al ser de nit.
Ja ho pot posâ,

que és ben cert i li asseguro
que ningú m'ho negará.

II

Porten algunes senyores
tals agulles al barret,
que quan pugen al tramvía
és precís no estar distret.
En aquelles plataformes
—ja us dic jo que és un embull!—
o bé us buiden la butxaca
o bé us buiden algún ull!
Ja ho pot posâ, etc.

Amb el séu permís; sento enraonament allí fòra...

(Se'n va i torna entrar tot seguit acompanyant a la Madame.)

MME. KRI-KRI

Couplet

Madam Kri-kri *(bis)*
del *Folie Bergè de Parí.*
L'estrella soc d'un *musicól:*
jo ballo el tango i el *quecból;*
ballo les dances de l'Orient;
canto *couplets* gens malament.
Je suis *chanteuse, (bis)*
je suis *gommeuse:*
la més *chic* i elegant de *Parí.*

ESCENA XII

DOCTOR i MME KRI-KRI

DR. CAMPS

Sento aquí dins un moviment...

MME. KRI-KRI

Ai que és doleņt!

DR. CAMPS

Un moviment acompassat
que va alternat
amb un cruixit alarmador...

MME. KRI-KRI

Què diu, Doctor! (*bis*)

DR. CAMPS

Està el seu cor molt dilatat;
dèu ser tractat
amb un massatge que jo sé...
Cregui'm a mi, li anirà bé!

MME. KRI-KRI

Si creu que això m'ha de curar...

DR. CAMPS

Qui ho pot dubtar?

MME. KRI-KRI

Ho he provat tot, emprò si creu
que'l remei séu
m'ha d'anar bé, com que és extern...

DR. CAMPS

També és intern (*bis*).

MME. KRI-KRI

Si és que no m'ha de fer cap mal,
li dic formal,
vull medicar-me tot seguit,
que, si convé, fins faré llit.

ELS DOS — Bona és la medicina
ELL — { que cura mals del cor;
ELLA — { si cura mals del cor.
ELL — { Lo que jo li proposo,
ELLA — { lo que vostè'm proposa,
ELL — { és el remei millor,
ELLA — { per' mi serà el millor.

DELS MATEIXOS AUTORS

Burgeseta, comedia en tres actes.

Bestia assenyalada, drama en un acte.

Preu: una pesseta